

10662-8

A C A D E M I Æ
FRANCOFURTANÆ

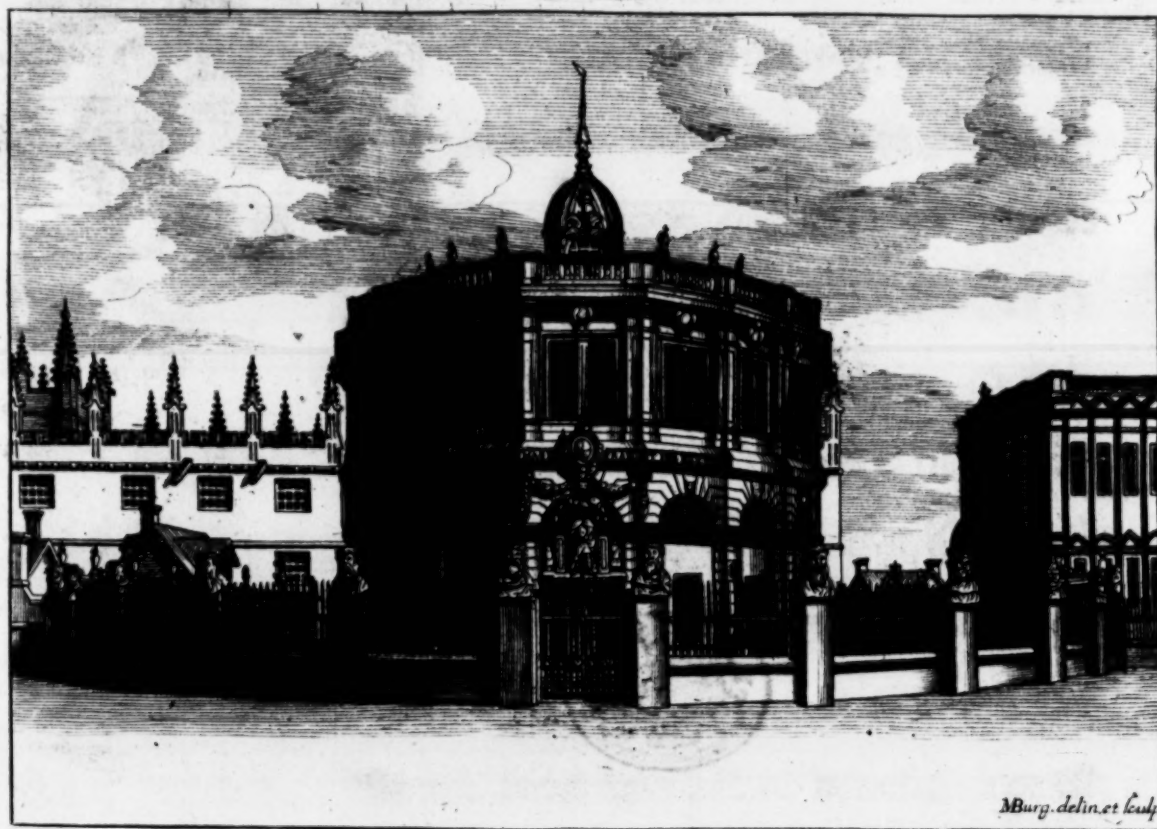
AD VIADRUM
ENCÆNIA SECULARIA

Oxonii in Theatro Sheldoniano

Apr. 26. Anno Fundat. 201. Annoque Dom. 1706.

CELEBRATA.

Oxford - University of Oxford. [Academic Address]

O X O N I I,
E THEATRO SHELDONIANO,
An. Dom. MDCCVI.

ACADEMIE

FRANCOFURTANÆ

AD VIADUM

ANGELINÆ SECURARIA

Oxonienſis Theatro Sheldoniano

Noviſſ. Anno Fundat. 1700. Novemb. 1700.

CELEBRATA

ACADEMIÆ VIADRINÆ &c.

P R O O E M I U M.

UAM magna res fit, quantæ-
que munificentiae opus, Academias
fundare, moles in coelum affurgen-
tes caeloque cognatas & amicas
erigere, Collegiorumque æque so-
lida ac sint ipsa scientiarum fun-
damenta ponere, hinc licet conjicere: quod Regum diade-
matis novum conciliet splendorem, auro gemmisque qui-
bus decorantur longe illustriorem; Regiæque majestatis fa-
stigio, quo nihil in terris sublimius, eminentiæ aliquid ad-
jicere videatur. Verum amplioris adhuc beneficii res est,
supremusque magnificentiae cumulus, Academias eodem
quo exstructæ sunt animo fovere, eademque benevolentia
prosequi, optimis legibus & institutis munire, sanctissimis

A

morum

ACADEMIÆ VIADRINÆ

morum religionisque præceptis ornare, prætereaque vigili cura & indefesso benefaciendi studio sustentare. Hoc ipso Principes, quibus arctior cum Deo optimo maximo necessitudo est, summum sapientissimumque mundi opificem quam maxime referunt; qui, ubi pulcherrimum hunc rerum ordinem è rudi & informi Chao verbi sui vi omnipotenti eduxerat, benignioris spiritus influxum in singulos vasti corporis articulos diffudit; legemque, cujus ad præscriptum cuncta moverentur, æternis auspiciis sancitam imposuit. Vestræ ideo, ACADEMICI FRANCOFURTENSES, Fortunæ gratulor, quibus, singulari Fatorum indulgentia, Principem diis simillimum Fundatorem habuisse contigit; quibus, cœlo cœptis aspirante, datum est principum succedentium favore & patrocinio indies magis magisque efflorescere; atque hodierna solennitate ejus ora vultusque intueri, qui vobis bonarum Artium cultoribus fausta omnia atque prospera pollicetur. Optima plane methodo suam effudit benignitatem, qui Musas, ingrati animi nescias, præstanti in eas liberalitate sibi devinxit; prudenterque sua in literatos collocavit beneficia, quibus proprium est Regias virtutes omnium gentium linguis celebrare, quique norunt rerum gestarum magnitudinem dicendo plane assequi verbisque adæquare. Verum dum vestram certatim deprædicamus felicitatem, fas fit & nobis

(qui

IN CÆNIA.

(qui ob summam studiorum cognationem vestrū haud
dissimiles esse volumus) nostram etiam in memoriam pie
revocare fortunam, qui de Rege augustissimo Fundatore
jure merito gloriamur; & post tot sæcula cum laude im-
mortali decursa in ea demum incidimus tempora, quibus
Reginam serenissimam licet ostentare, belli pacisque ar-
bitram, & religionis purioris pariter ac Musarum mansue-
tiorum fautricem indulgentissimam. Prosperos utinam re-
rum successus & ad vota fluentes diu utraque consequatur
Academia, ut feri nepotes unius diei gratulatione (huic
nostræ simili) eos immortalitati tradant Heroas, quibus
meliorem acceptam debent mortalis vitæ conditionem.
Nam dum vivis placent festivæ hoc genus solennitates, de-
functos in *dias luminis oras* & æternitatis lucem revo-
cant: magnoque exinde fruimur beneficio, ut dum ma-
jorum laudes intueamur, illæ vicissim nos ad eorum vir-
tutes imitandas sensim accendant. Faceſſant itaque qui
pium adeo non revereantur institutum, qui præclara ista
non laudent comitia, quæ vos, FRANCOFURTENSES
NOBILISSIMI, tanta lætitia extulerunt. En! quibus
gaudiis exultamus, quam erudita voluptate bacchamur,
dum vestris applaudimus Triumphis, dum vestro Apol-
lini Archagetæ lætos accinimus Pæanas. Magna animi
alacritate nos ad hoc quicquid est officii excitârit præclara

ACADEMIÆ VIADRINÆ

vestra eruditio, qua omnes summa admiratione defixos diu tenuistis: verum fortius adhuc nos impulit, & aciores aliquanto stimulos subdidit Regis vestri præstantissimi virtus, quæ, angustiores unius regni fines supergressa, orbem etiam alterum, magno licet terrarum mariumque intervallo distantem, radiis suis illustrat, sui que in amorem rapit ac reverentiam. Sentiunt equidem Borussi lætique agnoscunt tuam, FRIDERICE, pacis in artibus fovendis sublevandisque benignitatem plane Regiam, tuam in arduis regni negotiis expediendis sapientiam pene Divinam, tuique in asperioribus belli studiis animi magnitudinem plusquam Heroicam. Universi autem, quibus curæ est Dei numen, tuam suspiciunt & admirantur pietatis ac religionis curam: Teque, cœlo quasi delapsam, magno cum plausu faustisque ominibus excipiunt, qui in hoc omni cogitatione incumbis, ut sacris suis restitatur honos, & decus conservetur illibatum; atque id demum modis omnibus agis, ut (ad Regni dicam an Ecclesiæ gloriam augendam?) Regiæ celsitudini connubio stabili jungatur dignitas Episcopalis. Beneficia vere immortalia! non uni concessa Borussia, sed universo Terrarum orbi. Tanti Regis ab exemplo discant reliqui cœtus reformati, sese ad primævæ pietatis amissam componere; istamque regiminis Ecclesiastici formam amplecti, quam solam agnovit & amplexa

ENCÆNIA.

amplexa est veneranda antiquitas. Discant & nostri Schismatici, prava innovandi prurigine laborantes, zeli que Fanatici œstro perciti; Discant, inquam, optimam illam & ad ævi purioris modulum descriptam revereri Liturgiam, quam sui in usum versione Germanica donari voluit Rex pietissimus, sacrisque manibus & ore augusto usurpare non dedignatur. Atque dehinc erubescant, si non omnem penitus abjecerint pudorem, Episcopatus ordinem foedis proscindere convitiis, quem principum religiosissimus regno suo suæque Ecclesiæ restitui magnopere desiderat. Verum pigeat nos pudeatque istorum nequitiae exagitantæ vel tantillum immorari, quum virtutum Regiarum decora nobis ante oculos versentur; quumque is nostram postulet mereaturque Panegyryn, qui se patriæ commodis & necessitatibus parum prospexisse existimat, nisi sapientiæ studia vigeant, propagetur sacrorum cultus, atque certissima ad cœlum via & Apostolorum vestigiis signata suis aperiatur Boruffis. Maçte, REGUM OPTIME, ista tua virtute, qua Anglorum ora atque animos in te convertis; maçte ista propensa in Ecclesiam Anglicanam voluntate, qua OXONIENSES, tui tuorumque amantissimos, religioni Regiæque majestati fidelissimos, æterno tibi devincies obsequio. Tuis sub auspiciis in amplissimum literati orbis fastigium extollatur FRAN-

B

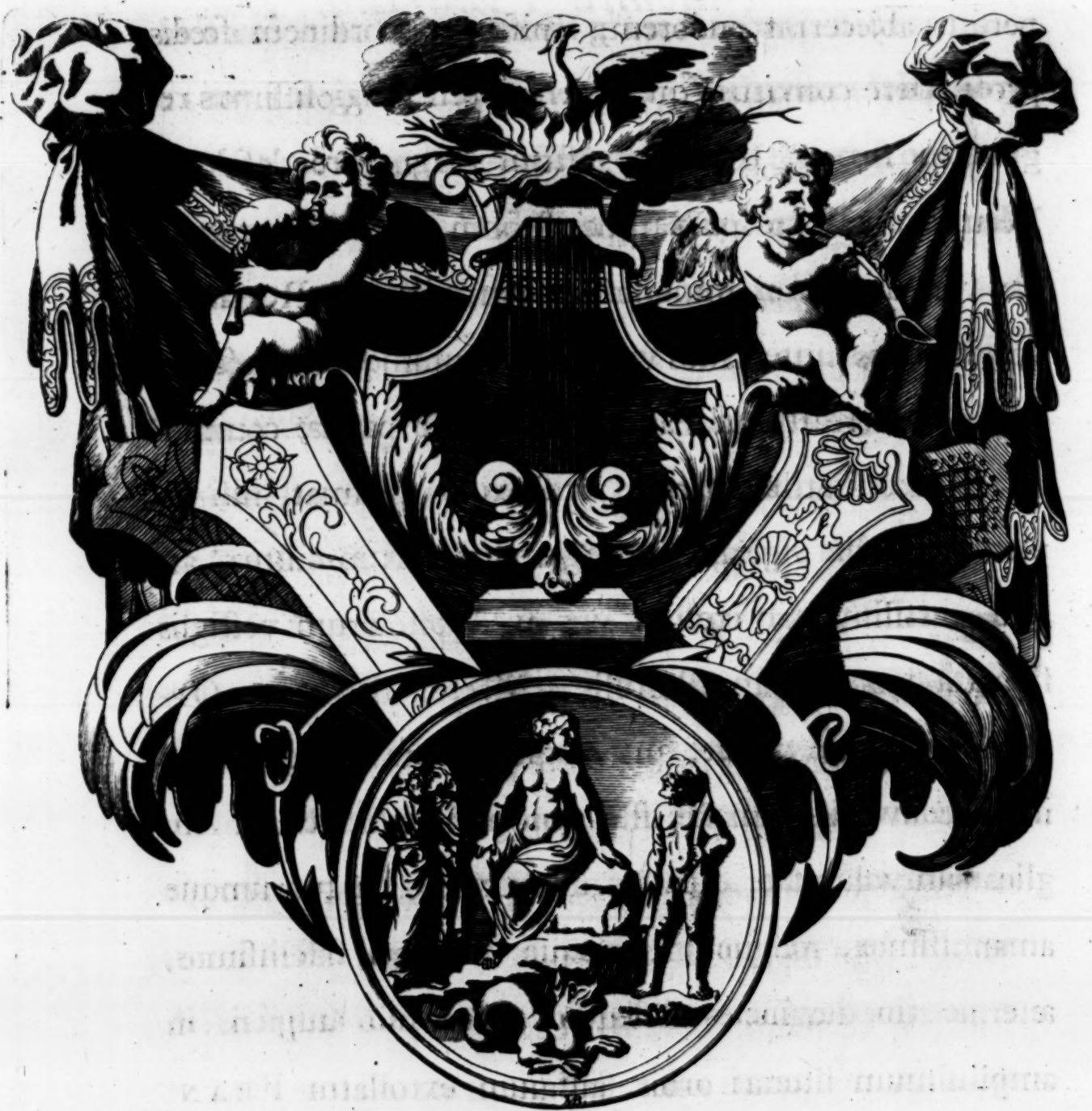
COFURTENSIS

ACADEMIÆ VIADRINÆ

COFURTENSIS ACADEMIA; eaque felicitate, non ad
brèvem temporis moram, sed ad ævi sempiterni peren-
nitatem fruatur.

Guil. Wyatt,

Publ. Acad. Orat.

ENCÆNIA.

CONCENTUS PRIMUS.

Academia Viadrina.

JAM longum cæcis erroribus obruta, Tellus
Brennigenam jacuit, densisque immerfa Tenebris
Barbara delituit Gens, nondum afflata Camænis :
Cum Tu, *Joachime*, ingenuo perculsus amore,
Intactas sacro Primus de vertice *Pindi*
Deducens artes, *Doctæ* fundamina *Sedis*
Oderæ ad ripas, Opus immortale, locasti.

Hinc jubar insolitum diffusa Scientia cœpit
Spargere, & *Arctoo* victrix dominarier Orbi :
Dediscit truculentum animum *Mavortia* Pubes,
Pacificamque colit media inter bella *Minervam*
Mitior, & studiis florescit nobilis Otî.

Nunc juvat abstrusas Rerum cognoscere Causas,
Naturæque fugam scrutari, ambage latentis
Lasciva, & geminum radio depingere Mundum.
Non ultra Indigenas *Borealis* Terra Pruinas

ACADEMIÆ VIADRINÆ

Incusat, Brumæve moras, lucemve maligni
Exiguam folis; noctes lucrata serenas,
Metitur cursus stellarum, lumina signans
Vicina, & propriam solertiùs aspicit *Arcton*:
Vires Magnetis tacitas, Ferrique sequacis
Conjugium miratur, & inviolabile foedus
Alterni nexûs, dum corpus stringit utrumque
Amplexu illaqueatum avido, irremeabilis *Æther*.
Mox securus ovat Pelago Mercator, & *Indos*
Infuetis tentare viis, per faxa laborat
Alba nive, æternoque horrentes frigore fluctus.

Hic Medicæ viguere artes; & sanguinis Error
Purpureus refluï in venas, cerebrique meatus
Subtiles patuere, & inextricabile textum.
Non sibi dissimiles Hic *Justinianus* Alumnos
Ostentat, sanctis qui firment legibus orbem
Divulsum, renoventque infractæ vincula pacis.
Ignoscas tamen, O *Sedes Viadrina*, benigno
Si fovet hospitio *Grabium Rhedicyna*, nec ultra
Hunc Unum, tot *Becmannis* stipata, reposcas.

Tale *Borufforum* decus, & distincta Triumphis
Sæcula, grata Tuis debet *Francfortia* Sceptris,
O Ingens *Friderice*, recens Diadema Capillos
Cui meritos redimit, surgentes erigis artes

Vindice

ENCÆNIA.

Vindice Regali, atque Colendo fasce superbas.

Se quantam ad laudem attollit *Viadrina* Juventus
Principis accensa exemplo, qui haud degener Hæres,
Et *Proavum* famam, & magni vestigia *Patris*
Observans, proprias fovet & moderatur *Athenas*,
Ludisque Aoniis leges, & præmia ponit.

At *Tibi* vel *Puero* vario munuscula cultu
Fudit docta cohors, Præclari Nominis umbrâ
Æternans chartas; jam cùm maturior Ætas
Creverit, en! properat Memores *Spanhemius Orbis*
Reliquias *Romani*, inscriptos *Cæsare* Nummos
Dimidio, Titulosque, extantiaque Ora metallo
Evolvitur pretioso, & lucem *Annalibus* addit.

O mihi si Tecum, Genitor Venerande, liceret
Ardenti fluere *Eloquio*, & *Demosthenis* Arma
Concutere; egregias resonarent *Isidis* undæ
Spanhemii laudes, & fors numerarer in illis.
Fare *Pater*, Charum ut Pietas exornat Amicum
Intrepida, ut mite ingenium, & jucunda senectus
Doctrinæ mollit studia asperiora Profundæ.
Tu moneas, Veterum ut repetens monumenta Virorum,
Augustas inter Lauros, *Byzantiaque* Æra,
Et brevibus Rerum Simulachra rigentia Signis,
Prussiaci Capiti dignos exquirat honores:

ACADEMIÆ VIADRINÆ

Ille novos *Annæ & Friderici* excudat in auro

Vultus spiranti; *Imperium* felicibus armis

Defendant Socii; *Viadrus* commisceat Urnam

Tamo; *Teutonicosque Britannica Mitra* coronet.

Tbo. Burnet,

Reverendi admodum Episcopi *Sarisenensis* Filius,

& Coll. Mert.

ENCÆNIA.

Jubilæus Reformatus.

Tertia festivos inter nascentia Plausus
Sæcla Viadrinis renovant exordia Fastis,
Insignemque ferunt Lucem, quæ Nestore toto
Unica digna nitet, Pyliumque æquaverit Ævum.

Si Tibi, Phæbe novos, sæclo redeunte dicavit
Romanus Ludos, ubi Vestras dicere laudes
Vocali citharæ Venusque amabile carmen
Aptavit, felix Musis Gentique Borussæ
Præfideas; quippe Australi fugitivus ab Orbe
Hæc Claron, hæc cultum posuisti sede Lyæum.

Ecce! patent totis Francfurti mænia portis
Admissura undam Populi, quoscunque locorum
Proximitas, Novitasque trahit, quos Fœdera Regni
Atque Togæ junxere, eadem quos fecit Amicos
Laurea, Cognatisque faventia Vota Camœnis.
Vix suffectura est magna in Spectacula Scena,
Obruiturque suis gaudens Academia Pompis.
Copia tanta Virum fluxit, ceu Martia nusquam
Bella forent, *una* ceu Pallade ferveret Orbis.

ACADEMIÆ VIADRINÆ

Interea, quænam Vobis constantia vultûs,
Sancte Pater triplici Frontem redimite Coronâ,
Purpureique Senes, & raso vertice Fratres?
Ecquid mentis erat, quum mæstam fama per Urbem
Detulit, Arctoas sociali foedere Gentes
Felicem sacrâsse Annum, qui magna videret
Jubila, Romano mansura Opprobria Festo?
Talem fassa fuit, ni fallor, Roma, tremorem,
Bellua, sic gemuit, cum Marte Lutherus aperto
Pontificisque minas, & inania fulmina rifit.

Olim, centenis circùm labentibus annis,
Plurimus extremâ Mundi regione profectus,
Peccatis Auroque gravis, Penetralia Petri
Hospes adit, magnis cumulans Altaria Donis;
Ut subeat dulce Elysium, sedemque capeffat
Felices inter Manes, ceu Troicus Heros,
Præmonitus fulvi ramum gestare Metallî.
Protinûs exolvit Furiarum dura Sacerdos
Vincula, mox alios sub tristia Tartara mittit,
Dat Cœlos, adimitque, & Limina Voce recludit.

Ast resonant aliis Viadrina Palatia Festis,
Altera Sacra vident; nec quis temerarius audet
Infernas penetrare Domos, vibratve Tonantis
Arma, vel in Superos redivivam sustinet Offam.

IN ENCÆNIA.

Talia delectant hilarem spectacula Cœtum,
Qualia Democriti vultus docuisse facetos
Possent, nec rigido bilem movisse Catoni.
Plauditur elapsis, fiunt pia Vota futuris
Temporibus. Magnum doctæ dedit Argumentum
Illustris Juvenis, cui jam dedit Otia, Turbæ.
Dumque Togæ tutelam adhibet, vix clarior Illo
Augustusve Parens, atavusve Joachimus audit.
Quantus Honos, & quæ venienti Gaudia Seclo
Debentur, cui Prima dies clarescere cœpit
Talibus Auspiciis & tali Fronte renidet!
Qualis ubi in Cunis Generosus cernitur Infans
Natalemque suum, Matremque agnoscere Rifu;
Auguriis gaudet Genitor prælagus, Adulto
Prospiciens ævo, spondetque Heroa futurum.

Jacobus Rogers Coll. Trin.

Primi Ordinis Commensalis.

ACADEMIÆ VIADRINÆ

Musæ Fæderatæ.

QUÆ modò Victrices Aquilas, *Istrumque* cruore
Tardum *Celtiaco*, conjuratafque Cohortes
Borbonii in cladem cecinisti, horrendaque *Gallis*
Funera *Blenimæ*, nunc O! Viridantia Serta
Malburii mittas, immortalesque Labores:
Sat Furiis Martique datum est; nunc Diva Triumphos
Castalidum molire novos! en Vester Apollo
Instaurat Ludos, coeunt in *Fædera* Musæ
Miscentque Aoniæ Socialia castra Phalanges!

O! Salve veneranda Domus *Francfurta*! Tuorum
Oxonidum dilecta Soror! Tibi linquit Honores
Granta suos, *Rhedycina* suos, ceditque *Viadro*
Ifidis & *Cami* non amplius Æmulus amnis.

Quàm juvat ex Famâ, ex Vobis audire Minervæ
Solennes Pompas, docti Spectacula Circi,
Lætoque Augurio renovata Exordia Sæcli
Pierii, atque pudica Togatæ gaudia Scenæ!
Quàm Vestrum resonare Decus Generosa Juventus
Angligenûm exultat! *Sheldoni* immobile Saxum

Ingeminat

ENCÆNIA.

Ingeminat procul, & Peregrinâ laude superbit:

Dum Vos *Saxonicae* placidum moderamen *Elisæ*,

Fæmineamque manum Musas atque Arma tuentem

Alite Mæonio celebratis, facta *Borussum*

Grandia conamur Tenuēs, atque impare Versu

Implet vocalis *Friderici* fama Theatrum.

Fortunatae Ædes! quas Numinis æqua benigni

Aura fovet! blanda irradiat quas Lumine *Pallas*,

Phæbusque alterno, atque accendit Mutuus Ardor!

Grex procul hinc sanctis *Fanaticus* exulet Oris,

Ignarum Pecus, Opprobriis petulantibus ausum

Et Musas violare, ipsosque laceßere Divos!

Hinc procul in Cellas *Monachorum* Turba recedat,

Plebs invisa suis meritò Damnanda Tenebris.

En! Donis animata Tuis *Friderice* refurgit

Florentùm Ingenio Messis fæcunda Virorum,

Cranmeri soboles rediviva, & plurima Imago,

Lutheri, Romæ indefessus Fraudibus Hostis!

Ceu libeat Veri arcanos aperire Recessus,

Vix *Bullos*, *Janeosve* suos magis *Anglia* jactat,

Quam Te *Strimesi*, Teque O! *Becmanne* stupeſcunt

Germani, Ambages subtili Indagine cæcas

Solventem, & Sacri referantem Oracula Verbi.

Nec minùs Ipse Tibi, *Chichleæ* Gloria fedis,

ACADEMIÆ VIADRINÆ

Plaudas *Bouchere*, Eloquio licet explicet acri

Par Tibi *Corceius*, nodosi Enigmata Juris.

O! Augusta cohors! cui præsens Invidet Ætas,

Quamque Futura colet! Vobis vulgata per Orbem

Scripta decus longum tribuent, vitamque Perennem,

Quam vix morbifugâ Phialâ, succove potenti

Ratlivius dabit, aut Medicis *Jurenus* herbis.

Interea Vestrae non dedignentur *Athenæ*

Oxonias hederas, quas Ingens Tempora circum

Spanhemius, *Grabiufque* gerent, nec spernet Alumnus

Cæsareus, Gentis Spes non indigna *Boruffæ*.

Sic Lyra *Calliopes*, pulsâ Testudine *Phæbi*,

Concentu simili, & repetitâ Voce tremiscit

Concita, dum paribus Modulis concordia Fila

Cognatum jungunt Melos, & Sociabile Carmen.

Guil. Glynnæ

Baronetti Filius Unicus, Coll. Omn. Amn.

Socio-Commenfalis.

ENCÆNIA.

Joachimus Primus Academia Viadrinæ Fundator.

UANTO Aristotelis vestri (Academici) cineres exultarent Gaudio, si Philosophicam hanc suspicerent Coronam, provectamque huc usque Rem Literariam agnoscerent ! Et quis, (nisi cui fit pectus rude prorsus & inconditum) non adprime secum lætabitur, quod illi inciderit seculo, quo Musæ angustis non amplius inclusæ Terminis, liberiore Aurâ fruuntur, totamque sibi Europam pro Patriâ vendicant ? At vero dum Bonarum Artium incrementa pene incredibilia stupemus : dum insignia Illarum Domicilia, quibus ultima jam manus imponi videtur, intuemur ; postulant Magnæ defunctorum Urnæ

E

justam

ACADEMIÆ VIADRINÆ

justam Earum initii, & suæ Munificentiae Memoriam;
Memoriam, quam Alfredi Manes suo jure à Vobis exigunt;
Memoriam, quam Bodleiana Moles Conditori suo suscita-
bit, dum aut Libris Doctrina, aut Doctrinae mandetur
Honos; Memoriam, quam Hi Parietes suo toties con-
cefferunt Sheldonò, Ipsis etiam perenniozem futuram.
Quanta enim Vobis, Illustres Animi, debentur praeconia,
qui Musas fordidis tuguriolis delitescentes eduxistis, & am-
plas Augustasque Has Sedes dedistis incolendas?

Eam autem cum habeant Affinitatem Studia, ut So-
rores semper evadant Artes; quas Una debet grates Aca-
demia, ab Omnibus solvantur. Quod igitur cognata Illa
Viadrina (cujus solenniora hodie Comitìa secundamus)
Fundatori suo confert Joachimo, Idem libenter plaudent
Oxonienfis. Nullius vero Ille Nominis indigus, nullo fa-
stidiosus superbiit Titulo; lætus duntaxat, quod grassan-
tem Seculi Barbariem invaserit, & de incultis Suorum
Moribus Victor triumpharit. Illius debetur operæ, quod
præsentior Boruffis illuxerit Apollo, nec ab Orbe Septen-
trionali, averfus, ut olim, equos jungere videatur. Mag-
num erat, quod Civium, majus, quod Musarum Pater au-
dierit; His quippe exulantibus patriam reddidit, Athenas-
que suas instauravit; & nihil magis Ille votis expetivit,
quam, ut in Principatum suum receptæ, par etiam suo oc-
cuparent Imperium.

Quanti

ENCÆNIA

Quanti autem Bonas Literas æstimavit, quibus Ipse pollebat, loquantur Artes. Ad Liberalia enim Studia prosequenda, quemlibet Ingenio præcellentem non minus Exemplo quam Præmiis incitavit. Historiis aliarum Gentium versatus, hoc, seu fructus sit five voluptatis inde repetiit, ut in optimâ quâque Republicâ suam expressam legeret; in Viro quoque fortissimo se depictum videret. Cum autem Linguarum plurium venustatem mire calleret, in deliciis præcipue habuit Latinam; quæ quidem sub altero Augusto florere videbatur, cum idem tempus Erasmus simul ac Joachimum suspexerit, Utrumque in omne ævum deprædicandum. Principatus vero Jure, cum in subditorum tantum Corpora jus exercere potuisset Joachimus; Sermonis elegantia Affectibus, morumque suavitate animis etiam imperitavit. Philosophiæ etiam studio addictissimus Cœlorum Syderumque leges, æque ac Patrias cognovit; Naturæque arcana explorata habuit & perspecta; Cumque Ipse omni fere Eruditionis genere probe instructus esset, summâ ope nitebatur, ut quamplurimi Sui similes invenirentur. Utrumque quidem magni erat Principis, & cavisse, ut Subditi Viri optimi evaderent, & talem Se exhibuisse, quales Illos voluit evasuros.

Literis vero dum benigne prospexit Joachimus, feliciter prospexit & Famæ suæ. Monumentum sibi æque perenne

ACADEMIÆ VIADRINÆ

ac honestum extruxit; quodque non superbum Principis Ingenium, sed bene excultum indicavit. Et dictu quidem difficile est, utrum majorem Joachimus studiis Honorem, an studiorum quotquot sunt amantes, Illi persolvant. Famam, Princeps Ornatissime, adeptus es, non quam Statuæ & Imagines, sed quam sacrationes Musarum Fasti dabunt; eamque tam diu duraturam, quamdiu Literis ullus patebit Locus, quibus nec Ipse superstes esse voluisti.

Facile est conjectare, quantum Ille perceperit gaudium, cum Studia honestiora à Seipso ab interitu vindicata conspexerit; majus certe percepturus, si Sacra hæc Sæcularia à tali Rectore administranda iri prævidisset. Et sane nihil non sibi polliceri possit Academia Viadrina, quam Regius ille Princeps, pro singulari suo in Bonas Literas studio, ornat, fovet, tuetur. Quis vero potius Fastos hos inauguretur, quam qui non indecorâ Ambitione conspicuus, supra alios omnes longe affurgit, solumque infra Patrem cernitur?

Totos vero nunc pandat Sinus Oratio, Borussięque celebret Regem ultra Cæsares Augustum. Eodem quippe animo, quo Joachimus Academiam Illam fundavit, Fride-ricus protegit; Cumque Ille eum Sibi (vel potius nullum) in beneficiendo modum statuerit, ut nihil successoribus reservasse videretur; Hic largum ac prope intactum beneficiendi campum invenit; Tantumque Hujus Liberalitas

Illius

ENCÆNIA.

Illius adstruxit Muneri, quantum utriusque Famæ merito
adstruet Vetusitas. Nec refert scire, utrum Academiam
fundâsse an fundatam auxisse majoris sit Gloriæ, cum Hic
Illum anteire non cupiat, Ille Se ab Hoc æquari non de-
dignaretur.

Quæ autem mortuo, Justa debentur Joachimo, & vivi
solvantur Friderici Nomini; Qualesque Threicio laudes
dedit Hebrus Orpheo, Tales Friderico suo concinet Via-
drus, quas & Ifidis amicæ remittent ripæ. Sileat Anti-
quitas arenas Tagi, divitesque Pactoli lymphas taceat, dum
Doctrinæ inopes per Prata vagantur Incolæ. Studiis modo
nostris Anna faveat & Fridericus; non amplius pannosæ
frigescent Musæ; sed Philosophia dudum arescens, cum
sacris hisce lymphis irrigetur, efflorescet, donec cognati
illi Fluvii, qui Academiam utramque præterlabuntur, de-
fluxerint.

Josephus Stockwell A. B. Coll. Trin. Scholaris.

ACADEMIÆ VIADRINÆ

CONCENTUS SECUNDUS

Ad Sequentem Oden Accommodatus.

O D E.

CArminum Præses citharæque Clio,
Sive percussis fidibus canendo,

Vocè seu mavis, bene præparatum

Dic age Carmen.

Qualibet lato spatiares cœlo,

Qualibet currum vaga per Olympi

Sidera inflectas, retege involuta

Nubibus ora.

Turturum frænans Cytherea bigas,

Quam juvat myrto caput impedire,

Gratias Tecum facilesque Divos

Transfer amores.

Tuque lethali celebris pharetra

Phœbe, Pythone edomito superbum

Pone nunc arcum, fidibusque nervos

Adde canoros.

O dies

ENCÆNIA.

O dies felix, redeunte seculo,
Artium sedis memor institutæ,
Cura quam Phœbi decorat Viadri

Accola pubes !

Dextera Pallas quatiens Olivam
Advenit; Pallas studiis juventæ
Præfidet, gaudens fociare Mufas

Anglo-Boruffas.

Hic amor longum maneat per ævum,
Hic & ad feros veniat nepotes;
Sorte communi rata sint utrique

Otia genti.

Ifidis donec vitreas ad undas
Excolis doctas, Rhedycina, Mufas;
Nulla dilectum tibi Francofurtum

Secula tacebunt.

ACADEMIÆ VIADRINÆ

Borussiae Rex Literarum Fautor.

UOD Artes Politiores Græciâ dudum barbarâ exulantes gratas olim Francofurti sedes sibi vendicarint, eruditæ Joachimi debetur curæ; quod jam ad tantam gloriam florentissimæ affurrexerint, Regia Friderici effecit liberalitas. Sub hujus auspiciis fœlicioribus Seculares Ludi faustissimè instaurantur; æmula undique confluit Europa, & in redivivis hisce honoribus celebrandis singulæ gentes superbiunt. Læto huic labori etiam inter Clades vacat Gallia, nec tam Lauream Triumphalem quam Literariam inimico invidet. Rudes numeros excolit Hispania, & operosis ingenii primitiis amabili gratulatur Hosti.

Augustissimi

E N C Æ N I A.

Augustissimi Principis titulos prolixâ serie altera enumeret Academia; ingentes Victorias, & Captivos Duces prædicet Altera: Proprium fit Oxonio munus, immensam Boruffi erga Literatos munificentiam Theatrali pompâ celebrare. Qui non tantum armorum Anglicorum Socius inclarescit, quin ipsas in fœdera conjungit Mufas. Athenas nimirum suas non solum Bellici apparatus, sed & Demosthenis tuetur fulmine; simulque Minervæ hastam in auxilium vocat & Eloquentiam. Quam gloriosa hæc Ambitio, non tantum Imperii, sed & Scientiarum fines proferre! Quantus Friderico accrescit Honos, dum nobile illud certamen inire gaudet, quo Alexandrini, quo Pergameni Reges olim inclaruere; quorum honestissima fuit contentio, quinam eruditione præstantes Viros studio impensiori amplecterentur, quinam instructiores Bibliothecas compararent, quinam Artes optimas benignius colerent & foverent!

Effrænem Barbarorum rabiem Armis debellavit Julius, Augustus Literis emollivit; Uterque in Boruffo viget Cæsar, qui Bavari rebelles impetus contudit, & feroces Brennorum expolivit mores. Insolitam sub Friderico cultûs elegantiam Univerfa miratur Germania, & aniles Veterum stupet fabellas. Quæ olim asperâ montium inhorruit congerie, & densis ubique squalebat sylvis, jam diffusa

G

luxuriat

ACADEMIÆ VIADRINÆ

luxuriat amœnitate, jam magnificas ostentat Urbes, & doctissimas gloriatur Academias. Nec minus stupendo emicuerunt Artes splendore, quam quo indigestum Chaos in Mundi initio ludicra animavit Forma, atque ex ipsa Nocte Subita eluxerunt Sydera.

Nollem egregias tanti Herois laudes Juvenili meâ oratione deterere, quas optime novit Spanheimius, quas Solus digne possit celebrare. Hic quamvis nec ad Maronis affurgat Majestatem, nec molliori Citharæ deditus sit studio, haud impari tamen successu perennes Majorum deducit Laudes: Cum pulchre ordinatâ Numismatum serie immortalia Heroum explicat gesta, Historiamque Solers effingit Metallicam. Qua, duris ut olim Loricis, Martii nunc rigent Principes, ardentemque animi virtutem nitenti ære exprimunt. Corusca etiam adhuc Reges vibrant Sceptra, propriaque effigie ipsi Heroes sua extant Trophæa. Jam Trajano displicet immensa Columnæ moles, frustra-que Hercules laborum monumenta ingentes statuit rupes: dum Spanheimius angusto adeo limite ipsosque Heroas depingit, & triumphos; Archimedis æmulus, qui pulcherrimam Mundi fabricam exiguo Sphæræ conclusit Spatio. Tum demum Friderici innotescet gloria, cum ingeniosa Sculptoris cura dignum Principe excudet Numisma: Quo, terribilem Victoris nutum futurus horrescet Gallus, &
Literatum

ENCÆNIA.

Literatum Regem venerabitur Germanus: Quo, Martis impetuofus sæviat furor, blandæque Mufarum fimul renideant deliciæ. Solus Pelidæ encomium cecinit Mæonides, & Herois laudibus depingendis unicus Vates fufficit; at Boruffus unanimes plurium requirit labores: Dum Quantus armis inclaruit, illuftri Spanheimius edocebit effigie: Quantus religionis amore, inviolata Grabii norma teftabitur: Quantus ingenio, Francofurtana in æternum grate fatebitur Academia.

Car. Holt A. B. Baronetti Fil.

è Coll. Magd.

ACADEMIÆ VIADRINÆ

Musæ Boreales.

NON ultra *Aonios* Colles, vocaliaque Arva
Phæbus amat; filuère Arces, Saltusque sonori
Pieridum: mutis *Helicon* inglorius undis
Labitur, & mœsti fluitant sine Carmine cursus.
Barbarus has, *Musa* quondam recitante beatas,
Incestat Valles, & duro vomere scindit
Conscia Rura Lyræ: *Gratiis* procul exulat oris
Dulce decus Vatum, atque antiquæ gloria Laurûs.
Numina dilectas mutant *Parnassia* Sedes,
Sævumque invifunt *Boream*, & glacialia Regna
Insolito penetrant pede: nil Mavortius horror,
Dirusve armorum sonus, aut spectacula belli
Tristia terrificant faciles ad plectrâ *Sorores*.

Auspice Te, varius crescit, *Friderice*, Poeta
Multiplici numero: jam pangit flebile carmen
Alternans Elegos *Naso*, viduumque Cubile
Solatur, curasque ægras, & pectoris æstus
Mulcet turbatos: grandi divinior ore
Virgilius Martem accendit, raucoque metallo
Decantat pugnas, aliamque *Aneida* condit.

ENCÆNIA.

Sæcli Primitias Infantis, & omine Menses
Foelici inceptos saltanti pollice *Flaccus*
Instaurans, redivivum *Augusti* concinit Ævum.

Viferet Æthereas iterum si *Pindarus* auras
Immensus, *Doctos* Viadrina ad Mœnia *Ludos*
Ut versu æterno caneret, calamoque fideli
Eripiens fato laudes inscriberet astris!

Alphei linquens Campos, bimaremque *Corinthum*
Te solum audaci resonaret pectine, *Odera*,
Heroasque Tuos: innexum brachia cestu
Immani Pugilem, aut effusum carcere Currum,
Pronumve in lora Aurigam, volucremve Caballum
Sperneret; *Eloquii Certamina* lætus, & Artes
Cognatas, festosque *Togæ* celebraret honores.
Cæsareum imprimis *Juvenem*, donisque *Thaliæ*
Insignem ut vellet memorare, atque Arcibus almo
Cecropiis Sceptro dominantem! Intonsus *Apollo*
Qualis ad *Eurotæ* ripas, aut *Thessala Tempe*
Certantes audit *Musas*, meritaque revincit
Palma, *Castalioque* æquus Moderamine gaudet.

Christoph. Harris,

è Coll. Exon. Commenfalis.

ACADEMIÆ VIADRINÆ

Carmen Seculare.

M. **D**IVA, quam magni cerebrum Tonantis
Matris expertem peperit, ferocis

Arbitram belli, simul & tuendis

Artibus aptam;

Seu Deos inter, Superumque coetus

Proximos Patri capias honores;

Seu favens terris dare jura malis

Cecropis Urbi;

Huc age auratum, Dea, flecte currum,

Huc vocata adfis; placidoque vultu

Publicos ludos tibi jam parantem

Respice pubem.

H. Te juventuti facilem precatur,

Te vocat Mufis bene notus Ifis;

Cæteros præter fluvios amicus

Vatibus Ifis.

M. Te suis poscunt studiis benignam,

Te die festo memorant Boruffi;

Quà facer Mufas recreat perenni

Amne Viadrus.

H. Tu

ENCÆNIA.

H. Tu probos mores animosque castos,
Virgo, des publi tibi supplicanti;
Da tuæ publi ingenium, otiumque &
Laudis abunde.

M. Ut juvat festos celebrare ludos!
Quos prius nemo aut hodie superstes
Vidit, aut posthac, referente Phæbo
Sæcla, videbit!

Cerne festivi varium triumphum
Ordinem, cerne ut juvenes patresque
Docta festinant cumulare multo Al-
taria dono.

H. Hic lyrâ doctus fidiumque chordis,
Aptat argutam citharæ Thaliâ;
Ille sermones metrico solutos
Compede fundit.

M. Abditos alter penetrat recessus,
Quidque Naturâ efficiat; quid infra,
Quid supra terras agitet, sagaci
Mente revolvit.

H. Orbis extremos, ope linearum,
Terminos signat; datur intueri
Mœnia, atque urbes, fluviosque, & agros,
Indice chartâ.

ACADEMIÆ VIADRINÆ

M. Solis Errores docet hic, vagæque
Tramitem Lunæ; referatque gnarus
Quid ferant lætum, grave quid minentur
Sidera terris.

H. Quid per immensi dubitamus ultra
Æquoris tractus volitare, notis
Siderum ducti auspiciis, & acti
Remige vento?
Castra quid cessat docilis juvenus
Ficta metiri, & simulacra pugnæ?
Ecquis arcebit novus Archimedes
Mœnibus hostem?

M. Artiūm fautrix, Dea, Te trecenæ
Concinunt linguæ; tibi diffitarum
Gentium voces properant amico
Plaudere cantu.
Te sonant Musæ, Dea, leniori
Italæ cantu; bona tu Minerva
Diceris; linguâ vocat altiori
Pallada Graius.

H. Dispari fervet studio juvenus
Æmula, explorans animo sagaci
Quicquid humanos peperere in usus
Arsque laborque.

M. Quærit

ENCÆNIA

M. Quærit hic ægris medicum levamen,
Seu cutem undosus gravet intus Hydrops,
Seu Febris venas nimio calentes

Torreat æstu.

H. Ille rixanti populo viritim
Jura distinguit, Titiumque lites
Inter & Caium dirimens, iniquum

Signat & æquum.

M. Hic facris rite invigilans, Deorum
Explicat cultum, & dubio quod olim
Præcinens versu monuit Sibylla,

Te duce, pandit.

H. Diva, si gratum tibi quid Britannæ,
Dulce si quando cecinere Musæ;

M. Rite si vestrum juvenes Borussi

Numen adorant;

H. Respice Ormondum, Dea, præter omnes
Ifidi charum; fera seu movere
Bella, seu gaudet stabilire custos

Otia Musis.

M. Principi præsens faveas Boruffo,
Principis curæ faveas Togatis;
Protegat Musas, peragatque fælix

Munia belli.

I

H. Qua

ACADEMIÆ VIADRINÆ

H. Qua lavat Camus, lavat Isis arces,
Anna tutatur Britonum Camænas;
Te bonam, Pallas, bona, Te benignam
Sentiat Anna.

Illa per longas Superis amata
Floreat messes; stabilem reponat
Gentibus pacem, placidasque pacis
Nutriat artes.

M. Prosperis, Diva, auspiciis Boruffi
Cæsaris nomen super astra tollas;
Da dies lætos, studiumque dextro
Omine firmes.
Te duce, infignes referat triumphos
Victor, & lauro caput implicetur;
Ni comas malit potiore ramo
Cingere Olivæ.

H. Sæculo festos revehente ludos,
Diva, sis nostri memor; artiumque
Dicier nutrix cupias; decusque
Adde Camænis.

M. Mutuum gentis studium utriusque
Proroges fauste veniens in ævum;
Militet junctis opibus juvenus
Anglo-Boruffa.

H. Exco-

ENCÆNIA.

H. Excolant artes focias Camænæ,

 Ifidem amplexu foveat Viadrus;

M. Tu vicem alternans foveas amicum,

 Ifi, Viadrum.

Guil. Harvey } Superioris Ordinis Comm.
Amos Meredith } ex Æde Christi.

ACADEMIÆ VIADRINÆ

CONCENTUS TERTIUS.

PERORATIO.

LIM luctibus, lacrymisque, heu !
nimis affueti *Academici*, mœsta so-
lummodo Regum, Principumque fu-
nera, piis, sed flebilibus ploravistis
numeris; Post auspiciatissimam vero
Annæ Serenissimæ Nostræ Reginae
Inaugurationem, nil funestum, nil lugubre, vestras un-
quam pervasit aures, aut plena interrupit gaudia ; sed ar-
ma tantum, & Heroas, bella, victorias, & triumphos;
classes *Gallicas* in portubus *Ibericis* captas, incensas, de-
mersasque;

ENCÆNIA.

mersasque; Expeditiones *Ormondianas*, quas pene nostras dixissem, & prælia *Hockstettensia*, lætiori multo, & vix respirante cecinistis Musâ: Hodie vero insolitus, plane novus, & inusitatus adhuc labor vestra exercuit ingenia, & qui quondam Socialia arma, & facta plane Heroica frequentissimis Comitibus decantastis; nunc pari cum alacritate nec minori vestra cum laude, Artes *Academicas*, Natalitia *Francofurtana*, & Sæcularia literarum sacra, propiorem vestram curam, hodiernis Encæniis celebrastis. Bellis semper claruere Septentrionales nostræ regiones, & totius, saltem Europæi nostri orbis dominos, Veteres *Romani* se merito jactassent, si tantis, & tam ingentibus eorum ausis, propria sua virtute, *Germani Britannique* soli non obfuissent: cæteras omnes gentes mira cum rapiditate, & incredibili quasi æstu & torrente fortunæ devicerunt; nos vero, non tam fluminibus magnis interjectis, aut Oceano interposito, quam nativo quodam furore, propria vi, & peculiari quadam armorum peritiâ, aliis gentibus prorsus ignotâ, flammâ alibi longe lateque dispersas extinxi-
mus; & si quando usque in *Germaniam Romani* sua extenderunt castra, aut in Insulâ nostrâ suas habuerunt sedes, (quod quidem ingenue fateri non erubescimus) extremas tantum appulerunt oras; ut nos invasisse potius quam superasse viderentur: Licet vero Marte præstan-

ACADEMIÆ VIADRINÆ

tissimi, literarum tamen adhuc rudes, Barbari audiebamus; gentibusque toties Borealia expertis arma, Boreales Musæ nondum notæ: Vestrûm fuit, *Anna Inclytissima Britannorum Regina*, Tuque, *Friderice vere Auguste, Maxime Borussorum Rex*, Vestrûm fuit, nomina nostra orbis literati fastis inferere, artesæque ac arma extendisse, tandemque, uti speramus, pacatum iterum, ut sub *Augusto* olim, simulque eruditum ostendisse mundum. Gentes, regionesque, bello fibi mutuo devinctas alii quoque Reges fortassis gloriantur; Musas vero, Vos soli, Potentissimi Principes, jam primum Sociatas habuistis, armis literisque quam arctissime conjuncti, & plus quam fœderati. Sunt qui vel maxima tyrannide, subditos vel cædendo, vel proscribendo, finitimos opprimendo, & Imperia non sua captando, maximam famam fibi comparari posse existimant; ipsosque tanto propius Majestati Divinæ accedere, quanto longius à Divinâ recedunt Bonitate; maxime vero decepti, impræsentiarum odium tantum pro amore sibimet conciliant, à posteris non nisi cum fastidio nominandi: Vobis vero, Æquissimi Principes, per Virtutis tantum templum, ad Honoris Ædes semper patuit aditus; justissimoque vestro Imperio, fide, pietate, religione sanctissima, erga subditos clementiâ, erga finitimos amicitia, erga literatos favore, nomen posteris charum, & immortalitati

E N C Æ N I A.

talitati relinquetis sacrum. Te, *Friderice*, Tui per omne ævum *Borussi* celebrabunt; & *Academia Viadrina Joachimi* Fundatoris pristinam pietatem, laudes, & beneficia commemorans, Te quoque Patrem Patriæ, Musarum Patronum, *Academiarum* Amicum, & literatorum *Augustum* non tacebit: *Academia*, quæ licet nobis quidem (ut cæteræ pene omnes) Antiquitate cedat, & propter solam annorum imparitatem, vix tanta præstantium virorum abundaverit copiâ; densissimas tamen literatorum hodiernas gloriatur turmas, clarissimos dignissimosque viros, qui hodie purpurati apud nos incedunt; & cum *Magnificentissimo* suo *Rectore*, cum *Illustrissimo Spanhemio*, *Doctissimoque Grabio*, cum magno denique Amplissimorum Nostrorum Procerum aliorumque Illustrium Virorum ordine, maxima nostræ *Academice* adduntur ornamenta. *Becmannos*, *Strimesiosque* suos merito ostentat *Frankofurtum*, eruditissimos Theologos, egregios plane viros, omni-genaque literaturâ instructissimos; qui cum *Jano* nostro *Pontificiorum* detegent fraudes; cum *Edvardo Wynnoque* *Socinianos* debellabunt; & sacris purioribus nobis conjuncti, Hæreticos omnes, populumque istum, Religioni, Regibus, *Academiis* maxime infestum, expugnabunt, perfundabunt, profligabunt: Tu vero, *Doctissime Cocceie*, superatis *Gallis*, prostratis *Bavaris*, Rebus *Italicis* à *Friderico*

ACADEMIÆ VIADRINÆ

tutatis, & Imperio *Hispanico* ab *Anna Nostra* asserto; unà cum *Bouchero*, non tantum *Chichleianæ* nostræ *Domus*, sed & totius *Academiæ* gloriâ simul & decore; jura victo dabis orbi, non minori cum Eloquentiâ perplexas enodabis leges, omnemque causarum difficultatem, plaudente populo, removebis: Quali vero oratione, *Clarissime Sturmi*, aut quibus verbis te excipiam! qui Artis Mathematicæ summus magister, cum *Gregorio, Hallæove* nostro possis contendere; patre tuo *Johanne* tantum minor, ipsique sola ætate postponendus. Tantos viros in usum Reipublicæ, in laudem *Academiæ*, & in suum perpetuum honorem, fospites diu nobis servet *Peritissimus Jurenius*; salutifera sua ope illis ægrotantibus succurrat, & Medica sua arte morbum omnem longe ab illis amoveat; *Jurenio* enim non minor in *Germaniâ*, quam in *Angliâ Hoyo Radcliviove* nostro tribuenda laus; purpuræ Hippocraticæ æque ac illi splendore nobilitatus, & in Medicinâ nemini secundus. Tot tantisque viris ornatum *Francofurtum*, merito superbiat, nec miretur orbi; Optimi enim Regis non solum patrocínio beatur & favore; sed & Filio quoque suo gaudet Moderatore, Maximo plane Viro, Parentum Virtutibus ornato, & qui Paternis quondam Imperaturus Regnis, *Fasces* tamen *Academicos* non dedignatur suscipere; Gloriæ suæ accessionem non minimam

E N C Æ N I A.

mam existimans, si ex Regio Diademate Laurus *Academica* emeretur. Felix *Academia* tali Rectore! quali nulla alia, ne vel ipsa *Oxonienſis* nostra poſſit gaudere; licet *Ormondo* fruatur *Cancellario*, Viro maxime Illuſtri, Stemmate, non minus claro quam antiquo, orto; Eoque qui, quamvis propriis non natus fit, *Annæ* tamen curat Regna; Faſcesque noſtros ſibi commiſſos, jure tibi demandavit, *Inſigniſſime Vice-Cancellarie*, qui per tot annos tam juſto moderamine nobis præſuiſti, tam diligenter diſciplinam excoluiſti *Academicam*, ut ſub nullo unquam magis claruerit Doctrina, creverint Artes, floruerit *Academia*; Cujus quam ſtudioſus ſemper fuiſti, teſtatur tua, non minus erga *Academicam* quam erga *Eccleſiam* nota fides; dum enim in utrâque multum emines, difficillimum fit dictu, utri præſidio es majori & ornameto. Sed quid ultra moror? aut quid amplius *Francofurtensium* laudibus à calamo longe præſtantiori jam ſupra memoratis inſiſterem? Speremus tantum æternam iſti *Academiæ* incolumitatem, ut in majorem indies aſſurgat gloriam; ut futuri Principes Tuum, *Friderice*, Patrocinium imitentur, ut recurrentibus demum annis, talia iterum recurrant ſæcularia, nec in *Oxonîâ* noſtrâ, ad iſta tam grata nobis auſpicanda ſacra, *Wyatto* ſimillimus deſit Orator.

Rich. Stephens A. M. Coll. Omn. Anim. Soc.

L

... ..

Chemische Eigenschaften: Toluol- und Benzolunlöslich. In verdünnter Salpetersäure löslich.

David, Jeffrey and Joe Campbell, and the other three

